

tieteellisiä tuloksia ja päätelmiä ja että siinä todetaan yksiselitteisesti, että tulevaisuudessa ei voida poissulkea ympäristölle, elämille ja kasveille aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia.

- Kyseisen jäsenvaltion erityinen ongelma

Ylä-Itävallassa todistettavasti esiintyvä pienimuotoinen maatalous, jota vahvistaa biologisesti viljeltyjen pinta-alojen osuuden ja biologisesti hoidettujen maatalousyritysten lukumäärän jatkuva lisääntyminen, on ominaista tälle yhteisön alueelle.

EY 95 artiklan 5 kohdassa määrätty lisäedellytys siitä, että tämän erityisen ongelman on oltava ilmennyt vasta yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen, on Itävallan tasavallan mielestä täyttynyt. Se seikka, että tätä koskevia pelkoja oli olemassa jo aikaisemmin, ei ole ristiriidassa tämän kanssa. Ratkaisevaa on ainoastaan, että ongelman koko laajuus on ilmennyt vasta yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen. Ongelman tosiasiallinen laajuus voitiin todeta vasta Müllerin tutkimuksen julkaisemisajankohdan (28.4.2002) jälkeen.

- Suhteellisuus

Oö GTVG 2002:ta on pidettävä ympäristönsuojelua varten välttämättömänä kansallisena säännöksenä, jota on pidettävä myös suhteellisena, kun otetaan huomioon sen ajallisesti kolmeen vuoteen rajoitettu voimassaoloaika.

- Ennalta varautumisen ja ennalta ehkäisevien toimien periaate

Oö GTVG 2002 sisältää EY 174 artiklan 2 kohdan mukaiset ennalta varautumisen ja ennalta ehkäisevien toimien periaatteet. Tämän määräyksen mukaan yhteisön ympäristöpolitiikalla pyritään suojelun korkeaa tasoon yhteisön alueiden tilanteiden erilaisuus huomioon ottaen ja se perustuu muun muassa ennalta varautumisen periaatteelle sekä periaatteelle, jonka mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä. Yhteisön lainsäätäjän tekemässä erottelussa olisi järkeä vain silloin, kun käsitteille ”ennalta varautuminen” ja ”ennalta ehkäiseminen” annetaan itsenäinen merkitys. Näin ollen ”ennalta varautuminen” on kyseessä silloin, kun ympäristöön kohdistuva vaara ei vielä ole siinä määrin konkreettinen, että olisi ryhdyttävä ”ennalta ehkäisemiseen”. Oö GTVG 2002:n tavoitteena on todistettavasti riskien välttäminen ja se on tämän vuoksi ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti perusteltu.

Cour d'appel de Bordeaux tutkintajaosto 4.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministère public vastaan André Rochus Hiebeler

(Asia C-493/03)

(2004/C 21/40)

Cour d'appel de Bordeaux tutkintajaosto, on pyytänyt 4.11.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ministère public vastaan André Rochus Hiebeler, seuraaviin kysymyksiin:

- Onko sitä, että sama määrä huumaavia aineita kuljetetaan ja myydään, pidettävä eri tosiseikkoina sen mukaan, tehtiinkö se yhdessä jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioiden välillä?
- Muodostuuko siitä, että jäsenvaltioon tuodaan sama määrä huumaavia aineita ja että ne kuljetetaan lyhyen ajan sisällä toiseen jäsenvaltioon, samat vai eri tosiseikat?
- Onko 19.6.1990 allekirjoitettua Schengenin sopimusta tulkittava siten, että siinä myönnetään sopimusvaltiolle, jolle on esitetty luovutuspyyntö, toimivalta ottaa huomioon ”ne bis in idem” -periaatteen perustuva poikkeus sellaisessa tapauksessa, jossa tämän periaatteen soveltamisedellytykset täyttyvät, vaikka lopullista tuomiota, johon vedoten syytteitä ei nosteta, ei ole annettu tässä, vaan toisessa sopimusvaltiossa?
- Onko Schengenin sopimuksen 54 artiklassa asetettua kieltoa tulkittava siten, että sen nojalla voidaan estää jäsenvaltiossa ennen kyseisen sopimuksen voimaantuloa annetun tuomion täytäntöönpano?
- Suojataanko Saksan huumelain 30 §:n I momentin 4 kohdassa, 29 §:n I momentin 1 kohdassa ja III 2 momentin 2 kohdassa ja 29 §:n I momentin 4 kohdassa, yhdessä sen 1-II §:n liitteessä III, sellaisena kuin se on annettu 27.1.1987, ja liittovaltion rikoslain 25 §:n II momentissa ja 52 ja 53 §:ssä, joissa säädetään rikoksesta, joka koskee kohtalaisten määrien kauppaa kiellettyjä huumaavia aineita, ja tästä rikoksesta määrättävästä rangaistuksesta, samoja vai erilaisia oikeudellisia etuja kuin mitä 22.12.1975 annetun Italian lain nro 685/75 71, 72 ja 74 §:n I momentin 2 kohdan II alakohdassa ja 75 §:ssä ja Italian rikoslain 81, 56 ja 110 §:ssä, joissa säädetään rikoksesta, joka koskee kohtuullisten ja osittain huomattavien määrien huumaavia aineita tuontia, luvattonta hallussapitoa ja luovuttamista ja tästä rikoksesta määrättävästä rangaistuksesta?

(1) EUVL L 230, 16.9.2003, s. 34.

(2) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.